La presó de Picassent: Com el capitalisme desprecia les vides humanes

El passat dia 17 de març, es registrava en el mòdul II de la presó de Picassent un intent de motí per part d'alguns presos que, armats amb pals i mobiliari, començaren a cridar i a amenaçar als funcionaris de presons. Front la situació, el servei de Preventius va acudir amb diversos funcionaris per a dissuadir els "disturbis". Després de restaurar la normalitat, sis dels interns han passat a "aïllament normal".
Els funcionaris han afirmat a la premsa que aquesta situació ha succeït degut a la cancel·lació dels vis a vis per les mesures referents del Coronavirus, la qual cosa ha desencadenat un tall de subministres de drogues a la presó, que hauria provocat que els reclusos estigueren alterats, segons els funcionaris.

La presó de Picassent registra anualment nombrosos incidents greus, sols 778 durant els últims 6 mesos de l'any 2018, entre els quals es conten agressions a funcionaris, agressions entre reclusos i intervencions d'objectes prohibits. No és cap secret, ni per als habitants de València, ni tan sols per a la resta de l'estat que la presó de Picassent sofreix de massificació, que en nombroses ocasions ha presentat problemes de falta d'atenció sanitària i que, en la presó, anualment hi ha nombrosos casos de sarna, fins 13 registrats en 2018. Els protocols d'actuació front a malalties ja erradicades són negligents en el millor dels casos.

A aquesta saturació se suma la inexistent prevenció front al Coronavirus que l'estat proporciona als funcionaris i el total desemparament amb el qual tracten els presos, els quals, inclús amb símptomes que indiquen un positiu en Coronavirus porten més d'una setmana esperant una prova que no sols no arriba, sinó que tampoc s'espera que arribe.

Els presos, durant l'intent de motí del passat dia 17, demanaven mesures de seguretat per a evitar que els funcionaris pogueren transmetre la malaltia als reclusos, sol·licitaven una assistència mèdica que actualment és inexistent, màscares per evitar els contagis i un mètode de prevenció de l'expansió.

Davant aquesta situació, els mitjans de comunicació no sols callen, sinó que a més, redueixen les demandes i consignes dels presos a un "síndrome d'abstinència" degut a la cancel·lació dels vis a vis. I açò fa preguntar-nos que, si l'estat coneix els punts d'entrades de drogues i objectes no permesos en les presons, per què no actua en contra d'això? Per què es redueixen a un mer espectador?

Una cosa és clara, l'estat ha dictat ja una sentència clara per als reclusos que poblen la presó de Picassent: la total indiferència cap a les vides humanes. Des de l'estat se'ns manifesta constantment un discurs fals de reinserció i tolerància, però la realitat és que el capitalisme poc o gens li importa la reinserció i les vides humanes, per a ells, les presons són escorxadors on abandonen aquells que han errat a la seua sort, dificultant i negant qualsevols tipus de reinserció i assassinar aquells que han fet front al sistema, els presos polítics.

Contra el capitalisme i el seu sistema d'extermini!
Comitè Regional del Partit Comunista Obrer Espanyol a València

La prisión de Picassent: Como el capitalismo desprecia las vidas humanas

El pasado día 17 de marzo se registraba en el módulo II de la prisión de Picassent un intento de motín por parte de algunos presos que, armados con palos y mobiliario, empezaron a gritar y a amenazar a los funcionarios de prisiones. Ante la situación el servicio de Preventivos acudió junto con varios funcionarios a disuadir los "disturbios". Tras restaurar la normalidad seis de los internos han pasado a "aislamiento normal".
Los funcionarios han afirmado ante la prensa que esta situación ha tenido lugar debido a la cancelación de los vis a vis debido a las medidas referentes al Coronavirus, lo cual ha desencadenado un corte de suministro de drogas en la cárcel, que habría provocado que los reclusos estuviesen alterados, según los funcionarios.

La prisión de Picassent registra anualmente numerosos incidentes graves, tan

solo 778 durante los últimos 6 meses de 2018, entre los cuales se cuentan agresiones a funcionarios, agresiones entre reclusos e intervenciones de objetos prohibidos. No es secreto alguno ni para los habitantes de València ni para los del resto del estado que la prisión de Picassent sufre de masificación, que en numerosas ocasiones ha presentado problemas de falta de atención sanitaria y que, en ella, anualmente hay numerosos casos de sarna, hasta 13 registrados en 2018. Los protocolos de actuación frente a enfermedades ya erradicadas son negligentes en el mejor de los casos.

A esta saturación se suma la inexistente prevención frente al coronavirus que el Estado proporciona a los funcionarios y el total desamparo con el que tratan a los presos, quienes, incluso con síntomas que indican un positivo en coronavirus llevan más de una semana esperando una prueba que no solo no llega, sino que tampoco se la espera.

Los presos, durante el intento de motín del pasado día 17 pedían medidas de seguridad para evitar que los funcionarios pudiera transmitir la enfermedad a los reclusos, solicitaban una asistencia médica que actualmente es inexistente, mascarillas para evitar los contagios y un método de prevención de la expansión.

Ante esta situación los medios no solo callan, sino que además reducen las peticiones y consignas de los presos a un “síndrome de abstinencia” debido a la cancelación de los vis a vis. Y más todavía nos hace preguntarnos que, si el Estado conoce los puntos de entradas de drogas y objetos no permitidos en las cárceles, ¿por qué no actúa contra ello? ¿Por qué se reduce a un mero espectador?

Algo está claro, el Estado ha dictado ya una sentencia clara para los reclusos que pueblan la prisión de Picassent, la total indiferencia por las vidas humanas. Desde el Estado se nos manifiesta constantemente un discurso falso de reinserción y tolerancia, pero la realidad es que al capitalismo poco o nada le importa la reinserción ni las vidas humanas, para ellos las cárceles son mataderos donde abandonar a su suerte a aquellos que han errado, dificultando y negando cualquier tipo de reinserción, y asesinar a aquellos que han hecho frente al sistema, los presos políticos.

¡Contra el capitalismo y su sistema de exterminio!
Comité Regional del Partido Comunista Obrero Español en València